

Rørdam: Jeg har den Ære at være Chef for det Hospital, paa hvilket de syge Soldater, som har været omtalt, er indlagte, og det vil derfor ikke undre det høje Ting, at jeg ønsker at sige et Par Ord i den Anledning. Ligesom den ærede sidste Taler (Parkov) kan jeg sige, at jeg er glad ved at faa Lejlighed til at udtale mig offentlig om denne Sag, saa bliver man maaske fri for alle de Interviews, som man ellers er udsat for, og som ikke altid er ganske overensstemmende med, hvad man har udtalt. Det er selvfølgelig ikke til at undres over, at en Sag som denne, der har været Genstand for megen Omtale i Pressen, vækker en vis Opsigt. Det hører jo heldigvis til Sjældenhederne under vore gode sanitære Forhold, at 50 unge Soldater bliver syge paa en Gang af en ubekendt Aarsag og bliver meget alvorligt syge, og derfor kan man selvfølgelig ikke undres over, at Pressen har beskæftiget sig med denne Sag. Men paa den anden Side kan jeg ikke sige andet, end at hele den Omtale, denne Sag har faaet, har været noget uheldig, den har bevirket, at de syge Soldater er komne til at beskæftige sig noget mere med deres Sygdom, end godt er, idet det ikke er heldigt, naar Patienter læser i Bladene, at de er uhelbredelige for Livstid, det gør dem nervøse, urolige og ængstelige. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg mener, at det er uheldigt, at denne Sag har været omtalt saa meget, idet det har forrykket det normale Forløb, en saadan Sag skulde have. En Sag som denne kan det altid være ret vanskeligt at bedømme, men det bliver endnu vanskeligere, naar der, om jeg saa maa sige, gaar Politik i den, og det er ikke frit for at være kommet hertil med denne Sag. Medens man paa den ene Side har gjort overordentlig meget ud af den, har man paa den anden Side villet slaa den hen og ikke ladet den være saa alvorlig, som den i Virkeligheden er. Det har i Virkeligheden været en meget alvorlig Historie. Som den ærede sidste Taler omtalte, kom omkring den 9. November 52 Soldater ind paa Hospitalet; her viste det sig, at de to ingenting fejlede, medens de 50 andre var meget alvorligt syge. Jeg skal selvfølgelig ikke her give en Beskrivelse af deres Sygdom, men kun sige, at der virkelig var nogle Dage, hvor de svævede mellem Liv og Død, og man ikke vidste, hvorledes det vilde gaa. De bedrede sig saa lidt efter lidt, men en Dag viste det sig saa, som ogsaa omtalt, at deres Sygdom havde efterladt en Art Svækkelse hos dem, det er noget, der undertiden sker ved saadanne

akute, febrile Sygdomme, det er noget, som delvis har fortaget sig hos en Del af dem, men endnu holder sig hos nogle af dem. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at af de 50 Soldater ligger endnu 49 ude paa Hærens Epidemihospital, medens 1 er indlagt paa Garnisonssygehusets Øjenafdeling.

Med Hensyn til Aarsagen til Sygdommen er det ikke opklaret bestemt, hvad denne har været, men jeg tror nok at turde sige, at det er en fælles Aarsag hos dem alle, som har fremkaldt denne Sygdom, og jeg er i saa Henseende ikke ganske enig med den ærede sidste Taler. Jeg tror, han har misforstaaet nogle Ytringer af mig i den Retning. Jeg tror ikke, jeg nogen Sinde har udtalt, at man kan sige, at Sygdommen ikke skyldtes Fødemidlerne; tværtimod tror jeg, man maa sige, at Sandsynligheden taler for, at den Sygdom, de har faaet, har de faaet med Fødemidlerne, men det, jeg har udtalt, er, at man kan ikke absolut sige, at det var paa Grund af, at de har faaet daarlige eller fordærvede Fødemidler, idet en saadan Sygdom kan opstaa hos Folk, selv om de faar virkelig gode Fødemidler. En Kødforgiftning kan man faa ved at nyde Kød af Dyr, hvis Kød er stemplet som første Klasses, det kan ikke konstateres ved Kontrollen, og selv om Kødet er første Klasses, kan man faa den Sygdom, her er Tale om.

Da det desværre ikke lykkedes at opdage Kilden til Sygdommen, er det Spørgsmaal, som nu er det vigtigste, hvad man skal gøre ved disse Soldater. Det er selvfølgelig en alvorlig Historie, og her er det, jeg mener, at det normale Forløb, som denne Sygdom kunde have faaet, er blevet noget forskudt ved den Omtale, den har faaet i Pressen. Under almindelige Omstændigheder kan man gøre tre Ting med en Soldat, der er eller har været syg: Man kan udskrive ham til Tjeneste igen, kassere ham for Tid eller for stedse. Nu har jeg næret megen Betænkning ved at udskrive disse Folk til Tjeneste igen, thi naar en Mand har haft en meget alvorlig Hjertesygdom, er det altid sin Sag at lade ham blive Soldat straks efter, hvor han ikke er Herre over, hvad han gør, og hvor han kan være udsat for Anstrengelse o. s. v., og selv om det er rigtigt, hvad det ærede Medlem, der sidst talte, udtalte, at han vil gøre sit bedste for at skaane dem saa meget som muligt, kan en saadan Soldat blive udsat for Anstrengelser, som kan have uheldige Følger for ham. Paa den anden Side er det ogsaa meget uheldigt at kassere ham for Tid, thi ifølge en Bestemmelse, som blev vedtaget her paa Rigsdagen for nogle Aar siden,